

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БРОЈ: 3069
година XIX ИНБИЈА АПРИЛ 2008

ТЕМА БРОЈА:

**СВЕ ШТО ЗНАТЕ О ГОРАНУ ЈЕШИЋУ
А НИСТЕ СМЕЛИ ДА КАЖЕТЕ**

ПРОЧИТАЈТЕ ОВДЕ!

**Најчувенија пољана у Србији и шире
« Пеперс » ледина - данас**

САБРАНА « ДЕЛА » НАШЕГ ПРЕДСЕДНИКА

- Општина Инђија задужена за тринаест милиона евра
- На почетку Јешићеве «успешне» владавине на тржишту рада било 6000, а сада преко 10.000 људи
- ЈКП »Водовод и канализација» из Инђије прети блокада рачуна од два милиона евра – пресуда у спору са «Путоградњаинжењерингом» само што није извршена
- Скандалозно: тражена три стана провизије предузећу «Михајловић» из Бајине Баште
- На « Пеперсима » општина Инђија изгубила 250.000 евра
- Нови слоган за оне који воле да слажу : «Лажеш ко 3,5 Јешића!»
- «Велики брат» и «Мали бата» у заједничким акцијама

**Наша редакција затрпана писмима, порукама и мејловима разочараних грађана Инђије
Време је за часну и поштену власт!**

ОВО ЈЕ ПРОПАГАНДА

Да ли сте већ чули да се у општину Инђија, у последњих осам година, слило око 500 милиона евра инвестиција?

Да ли знате да је председник општине запослио 2.500 људи и да ће, за који месец, запослити још 25.000?

Да ли сте већ обавештени да је Инђија испред Франкфурта, Мадрида, Амстердама и других великих европских градова?!

Да ли су вам већ јавили да је то најбоља општина у југоисточној Европи?

Да ли се и до вас пронео глас о «електронској општини» и «чувеном» «Систему 48»?...

А ОВО ЈЕ ИСТИНА

Инђија има много «бољих» резултата, али за њих се далеко мање зна!?

Инђија је, готово сигурно, на првом месту у Европи по трпању пара свих житеља ове општине у приватне цевове и један од модела по коме је, од 2000 - т е до данас, опљачкана и сама држава Србија!

Инђија је књишки пример за све благодети и пошати искварене власти која, тобоже радећи за добробит свих, у ствари највише ради за себе саму! За зимовања у сред лета и летовања у сред зиме, за «стручна» путовања у престижне светске дестинације, за систем «ево теби мало - да мени даш много», за «учиним ти - учиниш ми», за куповину «сигурних» бирачких гласова, за баснословне провизије и уцене инвеститорима, за «законско» богаћење...

Кад већ многи долазе у Инђију по пелцере /?!/ ваљда ће неко доћи и по најчувенији - како од конобара - хонорарца, преко фотелје председника општине, /прво запослење/ постати, вероватно, један од најбогатијих људи у региону?! /а можда и шире?!/

Актуелни председник општине, бриљантно је окончао све «западне» /Сорошове/ курсеве па је, скоро, на првом месту у свету по томе колико је вешт манипулатор јавношћу /често слаже док и не зине/ и очит пример како скупа пропаганда чини чуда. Баш зато, они који не знају а гледају и читају «демократске», «слободне» медије, мисле да се у Инђији краљевски живи!?

Кад просечни грађанин негде отпутује ван општине, већ на први помен одакле је, одмах постаје предмет препознатљивог меркања - као да је неки ловатор у рангу султана са Брунеја!

Или се домаћинима учини, у најмању руку, сумњивцем и лудаком ако каже да је у питању само пусто хвалисање и да се «умивена» и «идилична» слика о Инђији не једе и не маже деци на хлеб!

А, о томе колико су банкарски насели на његове лажи, и да не причамо - нит мањег града, нит више банака! Само не знамо докле ће да опстану, ако он опстане још коју годину тамо где се добро забаракадирао најпре, уз потпуно нелогичну, помоћ «јуловаца», а

онда и безрезервну подршку «еспесоваца»! /али, цео град зна да та подршка итекако кошта и да «пара врти, где бургија неће»/

Уосталом, ево и мало чињеница, па сами извреднујте «да ли лаже коза или рог»?!!!

«Најбоља» општина у југоисточној Европи, благо нама, благо нама!

РЕЗУЛТАТИ ЗА ПОНОС

Према проценама упућенијих /читај председникових бивших и садашњих сарадника/, општина Инђија је у овом тренутку задужена за најмање тринаест милиона евра, а верује се да та бројка достиже и преко двадесет милиона европских монетарних јединица! Еј, бре - ко ће то, када и како да врати?!

На почетку његове владавине, две хиљаде године, на општинском тржишту рада на посао је чекало нешто преко 6000 људи. Осам година касније, и поред свих «Јешићевих» фабрика, тај број је нарастао на преко 10.000! Највише у Срему!!?

Мала привреда - некада понос овог краја - више није мала! Не, није порасла а није више ни привреда! Скоро да и не постоји, а њена старија посестрима је у потпуној ликвидацији! Познате инђијске фабрике ЈКИ, Интекс, Фабрика намештаја «Срем», одавно су пропале, а стотине и стотине радника немилосрдно остављене на ветрометинама транзиције. Оне које су приватизоване углавном су разјуриле раднике - било кроз преоштре услове рада, било кроз ниске или нередовне плате /Гумапласт, Војводинапродукт, Агроунија/.

Колетова «Агроунија» - рад, рад и само рад!

Уместо њих сада су у Инђији, практично, погони прљаве индустрије /»Хенкел», фабрика акумулатора «Мон Бат»/ и неколико предузећа која, сва заједно, једва упошљавају оно што је некад само једна од поменутих фабрика!

Тако, већ поменути, «Хенкел» - 28, «Мон Бат» предвиђа посао за 20, фабрика грејача «Бауер» упошљава око 100, фабрика лименки у изградњи - 15, а «Фаст» од кога се много очекивало – једва 150/

После пропалих преговора, отишла су велика привредна имена у суседне општине и регионе! Јер, свако ко неће да тутне у председников џеп /или џеп његових људи/, овде није добродошао!/? /фабрика осигурача «Мелер» са 1000 радних места отишла је у Сремску Митровицу, «Дон кафе» са 370 лоцирао се у Шимановце, баш као и «Јуб боје» са 120/

А ни чувени Пецони се није баш нешто претерано добро осећао у нашем граду па је, после доста вербалних а неки кажу и физичких сукоба са господином председником, уместо да гради фабрику кондиторских производа у Инђији, једноставно одлучио да купи «Меделу» из Врбаса. Еј, кад је Пецони изгледа налетео на јачег «играча». Шта рећи!/?

«Систем 48» преписан из Америке /гле случајности?/ постао је предмет општег самохвалоспева, а свако ко је видео како он функционише - није могао а да не скрије непријатну изненађеност.

И, замислите, од толико делегација и председника општина из Србије које су «похрлиле» овамо да виде то чудо над чудима, нико баш да га и практично примени. Зашто!/?

Чисто сумњамо да немају услове!/? Да не говоримо о томе, да такав систем отворених шалтера постоји у суседној Старој Пазови више од двадесет година!

Ах, да - недостају му само чувене седнице анализе «Система 48» па да то буде то!

А зашто председник рецепт није преписао од суседа већ из Америке излишно је и говорити. Исто онако као што је излишно говорити да су наш град удостојила посете чак два америчка амбасадора и то у веома кратком временском року. Можда нису била у Нишу и Новом Саду, али да не дођу у Инђију - таман посла!/?

Ово тумачите како год хоћете - намерно вам остављамо потпуну слободу!

Општинску управу чине «сви председникови људи». Запослено је на десетине лица на измишљена радна места, а председник је до сада сменио чак неколико секретара општинске управе. Сваки пут када би га ухватили у марифетлукцима и скренули му пажњу да нешто није по закону- «законито» су бивали отерани! А кад је дошло време и на председника Скупштине

општине Инђија, Маријана Ристичевића, са којим се често мирио и свађао, да би тиква коначно пукла код «Пеперса» /или се то нама само тако чини?/ пошто се нису били стекли услови а журило му се, сменио га је на једној полулегалној седници скупштине у згради «Водовода»! Као да нам је председника Скупштине општине постављао Управни одбор овог јавног предузећа, а не изабрани одборници као представници народне воље? Или је то била прилика да се пошаље порука да се Ристичевић сада може жалити само «управи водовода» - како се то каже у сленгу за овакве ситуације!/??

«ВОДОВОД» ПРЕД БЛОКАДОМ ?!

Јавна предузећа су легло криминала и, најблаже речено, брљотина свакаквих врста! Док директори деле енормно велике плате /150.000 - 200.000 динара/, запошљавају по политичким /читај «жутим»/ директивама помоћнике помоћника, портпароле портпарола, секретарице секретарица и сличне «кадрове». Јавна имовина је више приватна него јавна, па се крчми како коме одговара.

За последње председничке изборе у Србији, директор «Комуналца» је слупао службени «Ауди» превозећи неке баке из Нових Карловаца до бирачких места, а све у жељи да се скупи што више гласова за Бориса Тадића.

«Ауди» је једном приликом, 2003. године, оштетио председник општине Инђија, Горан Јешић, а штета је била око 100.000 динара и отклоњена у једном приватном сервису у Старој Пазови. Шта мислите колико је платио рачун?

Из средстава школског самодоприноса опремљени су кабинети директора јавних предузећа «Ингас» и «Водовод и канализација».

Радио телевизија Инђија програм почиње са: «Добро јутро, председниче!», а завршава прегледом његових дневних, службених и неслужбених, активности. Од десет вести које емитује он је бар у осам. Проверите било ког дана и у било које време, па кажите да лажемо!

Доведено је до пропасти, сасвим намерно, општинско урбанистичко предузеће, ваљда зато да би се од оних из других градова могла наплатити дебела провизија за сваки уговорени посао. Како иначе објаснити ту чудну жељу за његовим гашењем?

Најновија вест гласи: и дефинитивно је изгубљен спор са предузећем «Путоградња инжењеринг» из Београда и сва је прилика да ће ускоро текући рачуни «Водовода и канализације» бити блокирани за чак два милиона евра, иако ово предузеће није било инвеститор, већ само носилац функције вођења инвестиције за општине Инђија и Стара Пазова. /инвестициони однос 51% према 49%/

Наравно, не радујемо се муци у којој се / ни криво ни дужно/ нашло ово јавно предузеће и која ће, без икакве сумње, угрозити његов нормални рад. Али мора се констатовати да свачији капитал мора бити заштићен и да је господин Михајло Михајловић, власник и директор «Путоградњеинжењеринга» ушао у аранжман са општинама Стара Пазова и Инђија, које су биле инвеститори и гаранти пројекта регионалне канализације, извршио своје уговорне обавезе, а онда био ускраћен за уложени новац и добит.

Када је дошло до судског спора било је сасвим очито, за обе стране, да дуг постоји, па је Трговински суд у Сремској Митровици пресудом П.бр.314/2000 од 25. марта 2005. године, обавезао ЈП «Водовод и канализација» да предузећу «Путоградња инжењеринг» исплати укупан износ од 3.176.580,91 динара са затезном каматом на износ од 269.137,04 динара почев од 31.12.1998. године и затезном каматом на износ од 2.907.370,96 динара почев од 01. августа 1997. године као и знос од 361.865,90 динара на име трошкова поступка.

Против ове пресуде је изјављена жалба која је пресудом Вишег трговинског суда у Београду Пж. бр. 8775/05 од 21.11.2005. одбијена. Против пресуде Вишег трговинског суда изјављена је ревизија Врховном суду Србије и ових дана је, како сазнајемо, стигло решење да дуг мора да се плати! Додуше, остала је још само једна могућност жалбе, али са занемарљивом вероватноћом да се то може избећи.

Господин Михајловић је, према нашим информацијама, чак био спреман да се одрекне и камате у вредности од преко 40 милиона динара, али општина Инђија није урадила ништа да до нагодбе дође, односно уопште се није укључила у спор иако је то у поступку тражено. Питамо зашто?! Питамо - ко је за то одговоран?

Епилог је познат. Трпећемо без икакве сумње сви ми који живимо у овој општини, а дуг мора бити намирен. Платићемо га, на овај или онај начин, опет ми - у то можете бити сигурни! А хоће ли неко због овога еносити било какве последице?!

ТРИ СТАНА ПРОВИЗИЈЕ И РАДИ ШТА ХОЋЕШ

Један други Михајловић само што му је име Јова, власник грађевинске фирме «Михајловић» из Бајине Баште која треба да гради вишеспратницу у Новосадској улици, бије своју битку са општинарима. Свашта се ту издешавало, јер су једни услови важили до потписивања уговора а изгледа сасвим други када су машине и радници овог предузећа почели да руше стари објекат и постављају темеље новог. Одједном је, онако «с неба па у ребра», преиначена одлука и објекат који је припадао другој грађевинској зони

преведен је у прву. То је за господина Михајловића и његову фирму значило нових 250.000 евра додатних трошкова које је он, после доста проблема, ипак одлучио да плати како би могао бити свој на своме и изградити оно што је замислио.

Како смо сазнали из поузданих извора, један од емисара општинских моћника га је пријатељски саветовао: »Е, мој Јово, шта ћу ти ја кад не знаш да радиш! ?Даш лепо три стана провизије и прави, брате, шта хоћеш!«

Уместо да плати провизију, господин Михајловић је одлучио да уплати додатни намет /читај рекет/ и крене у реализацију пројекта који га је коштао у старту много више него што је могао и да замисли!?

«Свој на своме», али без провизије - предузеће «Михајловић» у Новосадској улици у Инђији

Ако вам се чини да је адаптација и доградња Соколског дома у Инђији испричана прича, мислимо да није јер она је и најбољи пример како је воља председника општине изнад свих, па и закона државе у којој живимо.

Разним малверзацијама, сплеткама и мућкама, са почетних 15 милиона динара колико је одлучено да се потроши на реновирање овог здања, дошло се до читавих 45 милиона. И то без иједне одлуке општинске скупштине, иако је она наручилац посла, 300 посто су пробијени предвиђени лимити, а одлуке је доносила једна посебна комисија на чијем је челу био, наравно, Горан Јешић!?

Лепо, али много скупо, брате! КЦИ

Уговори са извођачима радова су неколико пута мењани због «непрецизности», па је добар део радова увек бивао «испуштен» што је захтевало и њихове анексе.

Тако, на пример, почетни уговор са фирмом «Визор» доо из Новог Сада која је ангажована на изради ентеријера, износио је око 14 милиона динара/ безмало цела сума од оне која је првобитно предвиђена/. Међутим, испоставило се да уговором нису обухваћени набавка и уградња седишта, озвучење и опремање бине, па је анексом уговорено још 4 милиона и 358.000 динара. И овим «моделом», анекса на анекс па у круг, се и дошло до 45 милиона.

Познат по томе да има доста смисла у «пеглању» својих прљавштина, председник Јешић накнадно је успео да направи већину у општинском парламенту и «покрије» ово безочно трошење пара, а колико је ко био «добар» у овим работама - сам Бог зна?!

«ВЕЛИКИ БРАТ» И «МАЛИ БАТА» У ЗАЈЕДНИЧКИМ АКЦИЈАМА

Интересантан је и начин на који је фирма «Визор» добила посао. Како смо обавештени, власник «Визора» је морао најпре да потпише уговор о спонзорисању Удружења грађана «Медиум» и «Медиумгруп» из Новог Сада, са седиштем у улици Валентина Водника 8. /адреса на којој је, у то време, живео председников млађи брат Владимир/

Међу оснивачима ових удружења се налазе /сасвим случајно?!/ управо Владимир Јешић, звани Фирер због свог «чудног» карактера, и син Јешићевог заменика и главна «Јешина» подгузна мува - Петар Филиповић.

Иначе, млађи брат Влада, «новинар над новинарима» како га је једном приликом представио «Јеша», јавности је познатији по филму «Мртви путују», документарцу о лешевима у хладњачи извађеној из реке, којим се јавно хвалио и поносио, а који је приказан и у Хагу!

То је онај исти «чувени» новинар, иначе ветеринарски техничар, који се опробао у многим редакцијама али, због проблематичне нарави, нигде није могао дуго да остане - и кога је Веља Илић «шутнуо»!!!

То је и Владимир који се увек нађе у право време на правом месту, наравно захваљујући свом «Великом брату» Јеши.

Тако, на пример, приликом пролећних поплава у априлу 2006. године у Старом Сланкамену продаја кабаница, рукавица и осталог материјала ишла је, између осталих, изгледа и преко њега! / какве он везе има са тим ?!/

Најновији трач или, ипак, истина гласи – главни

посредник у продаји Trade Unique-ових станова у центру Инђије је управо Влада, наравно зна се уз чију помоћ.

Онако успут да кажемо, њихова мама Ранка /како неки кажу, добра пријатељица са Соњом Лихт преко које су деца на време стигла до «Отпора» и брзо почела да «зарађују» за живот /помиње се и као сведок оптужбе против др. Војислава Шешеља у процесу који милиони грађана Србије, ових дана, свакодневно гледају на малим екранима. Баш да видимо и то чудо!?

БИЛАНС «ПЕПЕРСА» 250.000 ЕВРА ГУБИТКА

Лепо је што је један чувени светски бенд гостовао у Инђији. Заиста лепо, али где су силне паре обећане од свирке «Пеперса»? Колико је општину коштао експеримент нашег председника који је обећавао да ће се стотине хиљада евра слити у Инђију од те манифестације?

Или је циљ био да се потпуно комунално опреми приватно земљиште. Цабе, наравно! О трошку свих нас, али не и о његовом трошку!

У интервјуу за лист «Стандард», у току припрема око организације концерта, изјавио је како очекује да ће Инђија од «Пеперса» зарадити између 700.000 и милион евра. Према нашим сазнањима, Инђија је у овом послу направила губитак од око 250.000 евра!!!

Што се фирме «Версил легно» тиче, која је уочи концерта купила милион квадрата земљишта по цени од 1 евро по квадрату, њен власник или «власник» Небојша Каљевић се јавно похвалио после свирке да то земљиште сада вреди од 15 до 20 евра по квадрату.

Израчунајте само колико је човек пара зарадио буквално преко ноћи! А да ли ће сав кајмак од посла отићи само њему?

Трафостанице на «ничијој» земљи –
успомена од «Пеперса»

500 квадрата одмаралишта на обали мора – за ову кућицу у Јарковцима! Алал вера и свака част!

Кроз центар града свакодневно пролази стотине тешких камиона оштећујући коловоз и зграде.

И уместо да се гради обилазница и град растерети фреквентног саобраћаја, актуелни председник размишља о томе да прави четири траке кроз Инђију! Шта мислите зашто?!

Кажу да је пројекат већ готов па ако, не дај Боже, остане на власти, ето нама поново игранке у центру Инђије. Па, кад све буде готово, он ће вероватно да отежа за приличну суму новца а ви ћете, док седите у баштама кафића, уживати у «режању» ауспуха аутомобила, аутобуса и других «челичних коња» уместо у две, у све четири траке.

То ће њима бити сигурно најкраћи и најјефтинији пут до одредишта, а вама до најближе болнице!!!

Посебна је прича о томе како је дечије одмаралиште у Прчњу, величине око 500 квадрата и на само неколико метара од мора, замењено за једну скромну кућицу од стотинак квадрата у Јарковцима, која стоји обрасла у коров. Из авиона се види да ту нису чиста посла!

А кад смо већ код деце и реч две о чувеним компјутерима за «вуковце». Све те, без сумње, корисне справе плате заправо родитељи из средстава школског самодоприноса.

Конфигурација тих рачунара плаћана је, једном приликом по 550 евра по комаду, стотинак евра више од, тада, тржишне цене. Погодите где завршава разлика?!

Ових дана рађа се још један проблем. Некадашњи Раднички универзитет Инђија, са процењеним капиталом на 42 милиона динара, по свему судећи је нелегално пререгистрован и, иако је имао 600 квадрата на месту где данас ниче велелепна Trade Uniqova зграда, највероватније да ће остати без простора, а велико је питање и шта ће бити са овом фирмом? .

« Од трача до, можда, истине » Ко ли све продаје станове и пословни простор у овој лепотици?

Према оценама аналитичара и житеља ове општине прошле изборе Јешић је добио највише захваљујући трима великим лажима: бањи, «Меркатору» и «Горењу»

Као што и сами видите од бање ни данас ни трага ни гласа! Кажу да се после његове хвале по свим српским медијима како је довео Чатежке топлнице у Инђију и након 60 милиона евра који ће тобоже бити уложени овде /које је рафално испаливао где год је стигао/, словеначки државни врх заинтересовао за случај и сменио комплетан менаџмент Чатежа.

«Горење», које је требало да запосли око 600 радника, после само неколико месеци од Јешићевог избора отишло је у Ваљево./ више му није ни било важно /Што се «Меркатора» тиче, заиста не би да коментаришемо. Ако је ово што смо добили /једна врло, врло скромна самоупруга/ «посао деценије», онда неко у овом граду заиста није нормалан?!

Важно је да су за зграде јавних предузећа, која су била на том простору, наплаћена 94 милиона динара а да су сада та иста јавна предузећа у некој врсти кирије!

Оно што ће се више памтити од ова три председникова «пројекта» је, тада настала, крилатица: »Лажеш, ко 3,5 Јешића!»

А какво је поверење странака уживао у тим изборима најбоље говори податак да нико није хтео да га подржи, па је на изборе изашао са листом «Горан Јешић - само најбоље за Инђију» Странке демократског блока имале су свог кандидата /Стеван Мишић/ а у свом предизборном програму локална Демократска странка, у коју се у међувремену убацио, на високом трећем месту је написала: испитивање рада Горана Јешића, контрола и ревизија свих уговора које је потписао!

Тек на притисак Београда, да не би победио радикалски кандидат за председника општине, измолио је подршку општинског ДС-а Инђија.

Мислимо да треба да вам, поштовани читаоци, скренемо пажњу и на једну врло опасну председникову изјаву дату у емисији «Очи у очи» на Сремској телевизији 04. августа 2006. године: «Српска радикална странка је мој природни непријатељ и требало ју је забранити 2001. године. Ја сам, иначе, велики аутономаш и веома су ми блиски ставови Ненада Чанка!»

Да ли ово значи да су и два милиона грађана Србије који гласају за Српску радикалну странку Јешићеви непријатељи!? Да ли му је непријатељ и скоро

двадесет хиљада људи који живе у овој општини а гласају за српске радикале?!

Да ли ће Србија дозволити Јешићу и Чанку да заиграју победнички плес и уведу нас у нове сукобе у покушају да дестабилизују и отцепе Војводину од Србије?!

Сигурни смо да неће! Јер народ Србије је за ових осам година навикао на све, само не на добро. Видео је сасвим јасно ко је вера а ко је невера и зато, већ сад, нема никакве сумње да ће доћи до промене режима у Србији, али и у Инђији.

Не знамо да ли ће ове године «Јешин» изборни адут бити, можда, изградња регионалне депоније у нашој општини. Само би нам још то фалило!? Замислите, оно што нико није хтео да прихвати у Срему - ми дочекујемо оберучке!

Колики је то еколошки, здравствени и сваки други проблем уопште није потребно говорити, јер као да нам је мало сопственог смећа и смрада градске депоније па сад треба да натоваримо себи самима још десет пута више медицинског и другог отпада свих житеља Срема. Сачувај, Боже!

Али, наш председник ништа не одбија и не пропушта прилику да «поентира». После првобитне локације, код Марадика, сада се прича да би она могла нићи у близини ауто пута код Бешке. Наравно, ако му дозволимо?

Додуше, мора се признати да за то постоји одлука скупштине општине коју је, драги нам, председник издејствовао са 18 гласова ЗА и 17 ПРОТИВ. Онај, одлучујући, осамнаести је био глас Стојана Мутића - иначе бившег одборника Српске радикалне странке кога је Јешић неким чудом придобио за себе. «Чудом»? Хм...

Добро, де - наш председник има и једну лепу особину! Никада не заборавља своје сараднике и никада не остаје дужан за њихове услуге. Све ово до сада су њихови заједнички резултати. Само, неко се баш добро омрсио, а неке су остале мрвице.

Надамо се да ће тако исто бити и кад се буде утврђивала одговорност. Ваљда тада неће бити обрнуто. То никако не би било у реду!!! А ако тако ипак буде, све ће то овај народ помлатити, овај платити - мислимо «позлатити»!....

/наставиће се/

Преносимо вам, поштовани читаоци, и неке од бројних порука грађана које, свакодневно, стижу у нашу редакцију.

Игра коло Радикалац, поскакују ноге лаке
па у коло окупише све раднике и сељаке.
Хватају се сви у коло
инжењери и доктори и студенти наши млади и њихови професори.
Заиграјте, запевајте радикали млади
отворите радна места да нам народ ради!
Поведите овај народ док му није крај
водите га радикали, створите му рај!
Буд'те мудри као Пашић, паметних вас има доста
све нације окупљајте као свога драгог госта.
Снажно крен'те радикали, донесите свима среће
по Србији, нашој мати, нека свуда цвета цвеће!
/сегноре Нејо/

«Годинама само слушамо обећања, лажи и хвалисања. Шминкају град, а народ ровари по контејнерима!» /Илинка, Инђија/

«Од ове власти села нису добила ништа! Не верујем више ником, само радикалима! /Мирко/

«Људи, помагајте. Гладни смо и немамо посла! /Столе, Инђија/

«Само празне приче. Мисле да сам луда кад кажем да је у Инђији катастрофа и да медији преносе искривљену слику. Колико ли је онај Јешић потрошио наших пара за ту лажну рекламу?!» /Милица/

«Е, људи моји, свашта сам у свом животу видео. Али овако школованих лопова никад и нигде!»
/деда Пера, 73 год./

«Ако нас Јешић и ови његови и сад пређу, онда не знам шта да мислим о свима нама.
Зар је могуће да се продајемо за једну мајицу и флашу пива?! /Савка/

Народна загонетка:

« Јао Ево Штуца Исти Ћорак »

ПС: решење зависи од 11. маја, немојте да вас обрлати лажима! /Младена/

«Разлетели се ови из општине по селима - као и увек пред изборе. Мисле, дај да те сељаке зезнемо још једном, па после ко их шиша! Па, стварно, ако нас преваре – онда нек и шишају кад смо овце!
Јеша и његова екипа су се толико намлатили лове да ме чуди да се уопште и кандидовао? Више не може да победи, па да не знам колико гласова купи!
/Риле, Бешка/

Оснивач и издавач: Проф. др. Војислав Шешељ
Уредник издања: Дишић Милош

редакција за Инђију:
Изборни штаб Српске Радикалне Странке Инђија

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ВЕЛИКА СРБИЈА
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, ИНТЕРЈУ
НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ